

Sekretarz Stanu Kancelarii Premiera Rzeczypospolitej Polskiej w Psarach i Iwano-Frankiwsku

O sprzedaniu Kompleksu w Psarach nie mieli wówczas jeszcze pojęcia ani Ihor Olijnyk, ani Ukraińsko-Polska Fundacja Psary, ani jej polscy partnerzy rządowi i pozarządowi. Tak się złożyło, że akurat 16 sierpnia 2007 r. – nazajutrz po zawarciu umowy kupna sprzedaży Kompleksu – do Psar przyjeżdża, zaproszony przez Ihora Olijnyka, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej Minister Adam Lipiński.

Przy pałacu w Psarach spotykają się Minister Adam Lipiński, Przewodniczący Rady Obwodu Ihor Olijnyk, Prorektor ds. Współpracy Międzynarodowej Przykarpacciego Uniwersytetu im. W. Stepanyka w Iwano-Frankiwsku Ihor Cependa (były radca Ambasady Ukrainy w Warszawie), koordynator Międzyfrakcyjnej Inicjatywy Parlamentarnej *"Europejski Rozwój Ukrainy"* Mychajło Charij oraz Marcin Rey z Ukraińsko-Polskiej Fundacji Psary, który szczegółowo oprowadza gości po pałacu.

Następnie uczestnicy spotkania przejechali do Iwano-Frankiwka, uczestnicząc w uroczystej kolacji wydanej przez Ihora Olijnyka, po której nastąpiło zwiedzanie miasta i dłuższe wieczorne dyskusje w doskonałej atmosferze. Na drugi dzień pobyt zakończył się obiadem z udziałem tych samych osób, do których dołączył Mer Iwano-Frankiwka Wiktor Anuszkewyczus.

Wyniki spotkania z Ministrem Adamem Lipińskim w Iwano-Frankiwsku

Obie strony zadeklarowały wolę realizacji *"Projekt Psary"*, proponowanego przez Ukraińsko-Polską Fundację Psary. Minister Adam Lipiński zobowiązał się skonsultować możliwości współfinansowania *"Projekt Psary"* przez największe polskie podmioty gospodarcze aktywne na Ukrainie. Zapowiedział poinformowanie o *"Projekcie Psary"* Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Kazimierza Michała Ujazdowskiego, a także jednego z przywódców ówczesnej opozycji parlamentarnej, Bronisława Komorowskiego z partii Platforma Obywatelska, na wypadek zmiany po wyborach w Polsce – na które się wówczas już zanosilo.

Ihor Olijnyk potwierdził, że prowadzi negocjacje z Arcybiskupem Joasafem i osiągnął już ustne porozumienie co do warunków odstąpienia od własności Kompleksu na rzecz Obwodu – do realizacji którego będzie można przystąpić po oficjalnej deklaracji polskiej strony rządowej i zapewnieniu finansowania wstępnego zabezpieczenia Kompleksu.

Ihor Olijnyk wprowadzony w błąd przez Arcybiskupa Joasafa

Arcybiskup Joasaf – prowadząc podwójną grę – oszukał Ihora Olijnyka, który oczywiście nie mógł wiedzieć, że dokładnie w przeddzień rozmów z Ministrem Adamem Lipińskim, Arcybiskup Joasaf w tajemnicy sprzedawał Kompleks Wiktorii Werheles, uzyskawszy wcześniej szereg korzystnych dla niego decyzji Obwodowej Administracji Państwowej.

Fundacja PAUCI przyłącza się do *"Projekt Psary"*

23 sierpnia 2007 r., Kompleks w Psarach zwiedzają Jan Piekło, Dyrektor Fundacji PAUCI, wraz z żoną Grażyną, Taras Wozniak, Naczelnik Wydziału Relacji Zewnętrznych Rady Obwodu Lwowskiego, a jednocześnie Przewodniczący Rady Nadzorczej Fundacji PAUCI i redaktor naczelny wpływowego magazynu kulturalno-politycznego *"Jii"*, oraz Iryna Magdysz, redaktor i kierownik biura tegoż magazynu. Na bazie biura magazynu *"Jii"* powstało później lwowskie biuro Fundacji PAUCI.

Zapada decyzja o pełnym zaangażowaniu się Fundacji PAUCI w *"Projekt Psary"* obok Ukraińsko-Polskiej Fundacji Psary. Zaplanowano, że po zakończeniu negocjacji z władzami i doprowadzeniu do porozumienia międzypaństwowego, obie Fundacje zaproponują, że wspólnie założą podmiot docelowy, który na podstawie porozumienia z władzami w Iwano-Frankiwsku, Kijowie i Warszawie zajmie się rozwojem *"Projekt Psary"*, kampanią pozyskania środków inwestycyjnych, realizacją remontu i prowadzeniem ośrodka konferencyjnego.

strona internetowa

- witryna internetowa PAUCI

***"Zahid Trading"* szykuje obronę**

Tymczasem spółka *"Zahid Trading"*, kontrolowana już nie przez powiązanego z Arcybiskupem Joasafem Andrija Bihuna, lecz przez kijowską *"Ineko"* po jej wykupieniu w połowie 2006 r., dowiaduje się o sprzedaży Kompleksu Wiktorii Werheles i szykuje się do obrony. Umowa kupna sprzedaży narusza bowiem prawo pierwokupu Kompleksu w Psarach, przysługujące jej na mocy wciąż obowiązującej umowy dzierżawy z 25 sierpnia 2005 r.

27 sierpnia 2007 r., nowy dyrektor spółki *"Zahid Trading"* Fedir Bilous, powołując się na umowę dzierżawy z 25 sierpnia 2005 r., zwraca się do Przewodniczącego Rady Wiejskiej Ihora Kysyłyć z wnioskiem o przeprowadzenie inwentaryzacji katastralnej gruntu, czyli przygotowanie

przekazania działki gruntu we władanie spółki "Zahid Trading":

dokument źródłowy

- wniosek "Zahid Trading" do Rady Wiejskiej o przekazanie działki gruntu

dokument źródłowy

- mapa ewidencyjną działki gruntu przynależnej do Kompleksu

Przypomnijmy, że z artykułu 1.6 umowy sprzedaży wynika, że 3 lipca 2007 r. Komitet Wykonawczy Rady Wiejskiej wydał zaświadczenie o tym, że działkę gruntu o powierzchni 29,6 ha "przydzielono" Arcybiskupowi Joasafowi, lecz nie ustanowiono jeszcze dokumentów własnościowych.

"Jacyś Anglicy kupili Psary"

4 września 2007 r., Marcin Rey dowiaduje się telefonicznie od Przewodniczącego Rady Obwodu Ihora Olijnyka, że Kompleks został sprzedany "Anglikom". Ihor Olijnyk dodaje, że próbowali oni umówić się z nim na spotkanie, lecz odmówił i nie zachował ich danych kontaktowych. Pojawia się natomiast informacja, że "Anglicy" zostali przyjęci w Obwodowej Administracji Państwowej. Ihor Olijnyk stwierdza, że "jest za późno, sprawa przepadła" i że "nie widzi możliwości dalszego działania".

W rzeczywistości, jak teraz wiemy, Kompleks został sprzedany Wiktorii Werheles, obywatelce Ukrainy zamieszkałej i prowadzącej interesy w Moskwie. Wiktoria Werheles udzieliła pełnomocnictwa obywatelowi brytyjskiemu Andrewowi Fazakerleyowi, który widocznie ukrywał, że pracuje dla kogoś innego. Andrew Fazakerley twierdzi teraz, że negocjuje sprzedaż Kompleksu bądź wspólną inwestycję z inwestorami finansowymi z Wielkiej Brytanii, a także z podmiotami z Obwodu Iwano-Frankiwskiego. Oznacza to, że cały realizowany obecnie plan był już planowany przynajmniej od lata 2007 r.

"Siedziba Reya" Sp. z o. o.

10 września 2007 r. Wiktoria Werheles zakłada jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą "Siedziba Reya". Siedzibą spółki "Siedziba Reya" jest sam pałac w Psarach. Jedynym udziałowcem a jednocześnie dyrektorem jest Wiktoria Werheles. Kapitał spółki wynosi 44000 hrywien (8713 USD) i zostaje objęty w 100% przez Wiktorię Werheles. Kapitał podlega wpłacie w połowie w dniu rejestracji spółki, a w połowie w ciągu roku od tego dnia.

dokument źródłowy

- umowa spółki "Siedziba Reya" Sp. z o. o.

Spółka zostaje wpisana do Jednolitego Państwowego Rejestru Przedsiębiorstw i Organizacji Ukrainy (JeDRPOU) z dniem 12 września 2007 r. pod numerem 35355792 przez Rejonową Administrację Państwową w Rohatynie.

dokument źródłowy

- wyciąg z rejestru spółki "Siedziba Reya" Sp. z o. o.

dokument źródłowy

- świadectwo rejestracji spółki "Siedziba Reya" Sp. z o. o.

Do czego ma służyć spółka "Siedziba Reya"?

Przypomnijmy, że Kompleks w Psarach został kupiony przez Wiktorię Werheles bezpośrednio jako osobę fizyczną. Wiadomo, że jej pełnomocnik, obywatel brytyjski Andrew Fazakerley, poszukuje inwestorów bądź kupców zagranicą. Można przypuszczać, że Wiktoria Werheles zamierza wnieść nieruchomości w Psarach aportem do założonej przez siebie spółki, a następnie sprzedać jej udziały. W ten sposób można ominąć obowiązujące na Ukrainie ograniczenia sprzedaży ziemi i nieruchomości obcokrajowcom.

Przedmiot działalności spółki jest niezwykle obszerny: liczy 82 pozycje. W wyciągu z rejestru podano jednak trzy najważniejsze: działalność hoteli, działalność kawiarni i działalność restauracji. Statut przewiduje poza tym turystykę, transport, budownictwo, handel, motoryzację, usługi ochroniarskie, produkcję przemysłową, informatykę, doradztwo, pośrednictwo, usługi finansowe, marketing, obsługa nieruchomości, rolnictwo, a nawet rybołówstwo – słowem: wszystko.

Uniwersalność przedmiotu działalności uwiarygodnia przypuszczenie, że spółka została zaplanowana jako podmiot do sprzedania. Tymczasem przedstawiciel Wiktorii Werheles, Iwan Odosij, naopowiadał mieszkańcom Psar, że zamierza także przejąć nieczynny zakład zlokalizowany obok pałacu, aby uruchomić w nim jakąś produkcję.

Umowa konserwatorska z "Zahid Trading" po dwóch latach

14 września 2007 r., spółka "Zahid Trading" zawiera umowę konserwatorską nr 50 z Naczelnikiem Wydziału Ochrony Dziedzictwa Kulturowego w Głównym Zarządzie Turystyki i Kultury Obwodowej Administracji Państwowej (czyli podwładnym Wołodymyra Fedoraka), Andrijem Dawydiukiem.

dokument źródłowy

- umowa konserwatorska pomiędzy Obwodową Administracją Państwową a "Zahid Trading"

Z zawarciem tej umowy przez ponad dwa lata nie spieszyli się ani "Zahid Trading", ani Andrij Dawydiuk, mimo obowiązku prawnego wynikającego z ustawy "o ochronie dziedzictwa kulturowego". W zezwoleniu na zawarcie dzierżawy z 2005 r., jego zwierzchnik Roman Iwanickij ograniczył się do postawienia warunku, że dzierżawca powinien wykonywać warunki umowy konserwatorskiej zawartej z właścicielem Kompleksu. Sprawa stała się ważna dla "Zahid Trading" dopiero wówczas, gdy weszła w spór ze swoim dotychczasowym mocodawcą, Arcybiskupem Joasafem.

"Zahid Trading" pozywa do sądu Arcybiskupa Joasafa i Wiktorię Werheles

W pierwszej połowie września 2007 r. spółka "Zahid Trading" – kontrolowana przez kijowską spółkę "Ineko" – wytacza dwie sprawy sądowe. W pierwszej sprawie, przed Sądem Gospodarczym w Iwano-Frankiwsku, żąda "uznania przeważającego prawa dzierżawcy przed innymi osobami do nabycia dzierżawionego mienia w przypadku jego sprzedaży". Pozwanym jest Iwano-Frankiwski Zarząd Eparchialny Ukraińskiej Cerkwi Prawosławnej Kijowskiego Patriarchatu, natomiast Wiktorija Werheles występuje jako osoba trzecia "po stronie pozwanego". Sprawę wniesiono do Sądu Gospodarczego, gdyż pozew dotyczy naruszenia warunków umowy dzierżawy (sygnatura akt 8/212).

W drugiej sprawie, tym razem przed sądem cywilnym (gdyż Wiktorija Werheles jest osobą fizyczną) w Iwano-Frankiwsku, "Zahid Trading" żąda "uznania nieważności umowy kupna sprzedaży" na rzecz Wiktorii Werheles, tytułem naruszenia prawa pierwokupu wynikającego z umowy dzierżawy z 25 sierpnia 2005 r. Pozew złożony w Iwano-Frankiwsku trafia wkrótce do Sądu Rejonowego w Rohatynie (sygnatura akt 2-Z-3).

Sąd nakłada zabezpieczenie na nieruchomości

Zgodnie z żądaniem spółki "Zahid Trading", 19 września 2007 r. Sąd Rejonowy w Rohatynie podejmuje uchwałę o zabezpieczeniu Kompleksu w Psarach jako przedmiotu sporu sądowego. Sąd zakazuje Obwodowemu Biurowi Techniczno-Inwentaryzacyjnemu rejestrować przejście praw własności Kompleksu "Siedziba Reya" i wydawać wyciągi z rejestru zarówno na rzecz Wiktorii Werheles jak i na rzecz Iwano-Frankiwskiego Zarządu Eparchialnego Ukraińskiej Cerkwi Prawosławnej Kijowskiego Patriarchatu. Jednocześnie Sąd Rejonowy w Rohatynie zakazuje Wiktorii Werheles i Iwano-Frankiwskiemu Zarządowi Eparchialnemu Ukraińskiej Cerkwi Prawosławnej Kijowskiego Patriarchatu jakichkolwiek czynności związanych ze zbyciem nieruchomości.

dokument źródłowy

- uchwała Sądu w Rohatynie o zabezpieczeniu Kompleksu jako przedmiotu sporu

Spółka "Zahid Trading", a co za tym idzie, Sąd w Rohatynie, się spóźnili: Obwodowe Biuro Techniczno-Inwentaryzacyjne już miesiąc wcześniej, 20 sierpnia 2007 r., dokonało wpisu o własności prywatnej Wiktorii Werheles i wydało świadectwo prawa własności. Wydaje się, że Sąd tego nie sprawdził.

dokument źródłowy

- artykuł prawniczy o prywatyzacji zabytków

Ihor Olijnyk prosi o raport

20 września 2007 r. dochodzi do kolejnego spotkania Ihora Olijnyka z Marcinem Reymem. Wymieniają informacje i zastanawiają się, jak powstrzymać poczynania Arcybiskupa Joasafa. Ihor Olijnyk podkreśla, że należy dalej poszukiwać środków na zabezpieczenie Kompleksu w razie jego odzyskania. Ihor Olijnyk prosi Marcina Reya o przygotowanie podsumowania sytuacji, jako podstawy do skierowania wniosku o wszczęcie śledztwa przez Służbę Bezpieczeństwa Ukrainy (SBU).

Materiał ten trafia do Ihora Olijnyka 25 września 2007 r. Zawiera ówczesny stan wiedzy Ukraińsko-Polskiej Fundacji Psary zarówno o przebiegu tego, co można już nazwać "afery Psary", jak i o środkach administracyjno-sądowych przysługujących władzom obwodowym, aby odebrać Kompleks i przywrócić go własności państwowej. Niestety Ihor Olijnyk ani wniosku do SBU nie złożył, ani ze wskazanych możliwości nigdy nie skorzystał.

dokument źródłowy

- analiza Ukraińsko-Polskiej Fundacji Psary dla Ihora Olijnyka do przekazania SBU

Proces w Rohatynie przeciąga się

28 września 2007 r., wyznaczona w uchwale o zabezpieczeniu Kompleksu rozprawa w Sądzie Rejonowym w Rohatynie nie odbywa się, ze względu na niestawiennictwo przedstawicieli pozwanych.

Wybory parlamentarne na Ukrainie

30 września 2007 r., mają miejsce na Ukrainie wybory parlamentarne, które wygrywa Blok Julii Tymoszenko i Nasza Ukraina, a Partia Regionów przegrywa. Premier Wiktor Janukowycz podaje się do dymisji, a po kilku miesiącach perturbacji politycznych Premierem zostaje Julia Tymoszenko. Wyniki wyborów w Gminie Dehowa są charakterystyczne dla tej części Ukrainy: "Nasza Ukraina" 247 głosów, Blok Julii Tymoszenko 258 głosów, Partia Regionów 8 głosów i Partia Komunistyczna 1 głos.

Kolejna wizyta z Kancelarii Premiera Rzeczypospolitej Polskiej

1 października 2007 r. (data pisma 26 września 2007 r.), w reakcji na informacje przekazane przez Mariusza Maszkiewicza po spotkaniu z Marcinem Reymem w Żytomierzu, Minister Adam Lipiński kieruje do Ihora Olijnyka list z podziękowaniem za przyjęcie w sierpniu i prośbą o poinformowanie o bieżącej sytuacji. List ten pozostaje bez odpowiedzi.

8 października 2007 r. na Ukrainę przyjeżdża Mariusz Maszkiewicz, doradca ds. Europy Wschodniej w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i bliski współpracownik Ministra Adama Lipińskiego. Celem jego pobytu jest zapoznanie się z nową sytuacją. Po spotkaniu ze lwowskimi

partnerami "Projekt Psary", w szczególności z Markijanem Iwaszczyszynem, Mariusz Maszkiewicz zwiedza Kompleks w Psarach i spotyka się z Przewodniczącym Rady Wiejskiej Ihorem Kysyłycją.

9 października 2007 r., na zaproszenie gazety obwodowej "Hałyczyna", w redakcji tej gazety odbywa się spotkanie "okrągłego stołu" z udziałem Mariusza Maszkiewicza, Ihora Olijnyka, przedstawiciela Obwodowej Administracji Państwowej oraz Marcina Reya, w obecności redaktora naczelnego i dziennikarzy gazety. Mimo obietnic redakcji, gazeta "Hałyczyna", która należy do Rady Obwodu, nie opublikowała nigdy materiału z tego spotkania.

... a proces w Rohatynie przeciąga się...

11 października 2007 r., kolejne posiedzenie Sądu Rejonowego w Rohatynie ulega odroczeniu ze względu na niestawiennictwo przedstawicieli pozwanych.

Kontakt z polskim Urzędem Komitetu Integracji Europejskiej

16 października 2007 r., Jarosław Guzy i Marcin Rey z Ukraińsko-Polskiej Fundacji Psary spotykają się z Agnieszką Kudlińską, Dyrektorem Departamentu Informacji Europejskiej w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Rzeczypospolitej Polskiej. Prezentowana jest koncepcja utworzenia ośrodków informacji eurointegracyjnej zarówno w samym obiekcie w Psarach, jak i w sąsiadujących trzech miastach obwodowych.

UKRAIŃSKO-POLSKA FUNDACJA PSARY

Ulica Marwin 31 - 32410 Dobczyce koło Krakowa - Polska - telefon PL +48-602293087 - telefon UA +380-672-617601